Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per JosepMB el dl., 29/01/2024 - 00:00

Jb 7,1-4.6-7
1Co 9,16-19.22-23
Mc 1,29-39

Les lectures d'aquest diumenge ens poden ajudar a viure la nostra relació amb Déu. Pot semblar una afirmació agosarada. Realment ho és, si posem el nostre "jo" com a origen i receptor del que comparteixo amb el Senyor.

Job, Pau i la comunitat de Marc ens mostren tres modes de relació amb Déu. Tots tres són ben reals, legítims i humans. Però avui ens podem fixar en la complementarietat dels tres relats, almenys, des de la nostre pobre, però viva experiència cristiana.

La queixa de Job. Job viu la servitud al Senyor com un esclavatge. Ell és una persona justa i, precisament per això, no entén com la felicitat promesa a aquells que serveixen al Senyor tarda tant a arribar. Espera en vida el que sap que rebrà quan mori. I té tot el dret de voler-ho. Però ell mateix és el centre de la petició i receptor de la recompensa.

Sant Pau, en canvi, viu la servitud a l'Evangeli, a l'anunci de la Bona Nova, de la salvació que Crist porta ja com a premi. Ho viu com a do, com a regal, com a nova vida rebuda de forma gratuïta i sense merèixer-ho. La diferència amb Job podria ser que va més enllà d'ell mateix.

Job es considera esclau. Pau se sent lliure i ho dona tot "per guanyar-ne alguns". Tenir part en el Regne de Déu passa necessàriament per fer comunitat, comunitat eclesial que posa el centre en el Cos de Crist del qual tots en som membres.

I l'Evangeli d'avui ens mostra el Senyor, Jesús en un dia (potser dissabte) que sortint de la sinagoga se'n va a casa de Simó i Andreu, amb Joan i Jaume. Jesús ens mostra que la totalitat de l'amor que rep del Pare, amor del qual participem nosaltres, només "cobra vida" quan es comparteix.

Pregària a la sinagoga, curació de la sogra de Pere. És de dia. Al vespre, a la nit apareixen malalts de tota mena per ser curats. Jesús com a llum en la fosca cura i restaura els que amb diverses malalties (moltes vegades segons les seves creences, fruit dels seus pecats) se li acosten. I Jesús, travessant tota foscor marxa sol a pregar al seu Pare. En el seu "tu a tu" amb Abbà, Jesús es nodreix per a nodrir, rep del Pare el que després reparteix en el seu dia a dia. No espera res, com Job, no es pregunta massa el perquè, com Pau. Senzillament ofereix a mans plenes el que vessa del seu cor: Déu mateix.

ETIQUETES
SERVEI ESCLAVATGE GRATUÏTAT